

UN DIA DE JUNY PEL TERME DE VILALBA

Antoni Navarro i Esteve

I

Bastit a l'altiplà, oh terme de Vilalba!
solques bromes rosades, suaus com un coixí,
marxant de bon matí, amb les clarors de l'alba,
com una bola grana, el sol veurem eixir.

Mirarem l'horitzó, cerclat d'altres garrigues,
davall frondoses vinyes tenyint el camp de verd,
plata a les oliveres, amb l'or de les espigues,
ratllant el blau del cel fins que la vista es perd.

Feixes d'avellaners dibuixant les capçades,
els gràcils ametllers en fila arrencats,
rodals d'arbres fruiters, camins i carrerades,
horts, sínies i cabanes amb masets escampats.

Degustarem la mora d'espessa romeguera,
que encara es amarada de frescor del matí,
amb fruïció tastarem del fruit de la figuera
el seu nèctar de mel dins sa pell de setí.

Seguirem els viaranys que circumden la serra
aspirant l'alenada amb perfum de roser,
aromes de ginesta, de flaire de la terra,
de fonoll, de la menta, de timó, de romer.

Baixarem a les valls, on conreus i natura,
roques i rierols es complauen plegats.
Descobrirem corpresos, aguaitant a l'altura,
amb clapas de carrasques, aspres penyassegats.

II

Sentirem com el sol llença fulgors de coure
i, llunyà el toc de l'àngel, fent cor al cant del grill
com en serà de bo, davall l'ombra d'un roure
el trago d'aigua fresca junt amb l'àpat senzill!

Després, vora els camins, modestes flors boscanes,
gales multicolors ofrenen al vianant,
amb la gràcia que tenen corrent les sargantanes,
i fràgils papallones que van revolejant.

Penetrarem al bosc, entre pins i matisses
per gaudir en el silenci del salt dels esquirois,
també saltironant ginebrons i bardisses
ens brindaran llurs himnes pinsans i rossinyols.

Si la sort acompanya igual podem percebre
com tota selvatgina proveeix el seu niu,
potser baix el bancal veurem brincar la llebre,
qui sap si entre la vinya correrà la perdiu.

Esgotant el retorn, quan la tarda s'esbrava
aturarem les passes tot mirant a ponent,
per poder contemplar aquella posta brava
d'esclats rellampegants cerclant el sol rogent.

A l'hora del repòs, les teves nits són belles,
l'or s'ha tornat argent sota un cel sense esculls,
clarors de lluna plena entre milers d'estrelles
i amb l'encís del teu somni aclucarem els ulls.

***

Oh, terme de Vilalba, que siguis un miratge!
Que Déu et beneeixi i et lliuri de tot frau,
que plantes i bestioles hi trobin habitatge,
que al vianant de bé ofrenis un hostatge
i que tots compartísim el teu alè de pau!